Oświadczenie złożone
przez senator Ewę Matecką
na 18. posiedzeniu Senatu
w dniu 31 lipca 2024 r.

Oświadczenie skierowane do ministra sportu i turystyki Sławomira Nitrasa oraz do ministra finansów Andrzeja Domańskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Według danych przytaczanych przez „Dziennik Gazetę Prawną" systematycznie ubywa uczniów biorących aktywny udział w zajęciach finansowanych ze środków pochodzących z reklam piwa. Nawet jeśli uwzględni się spadek wydatków na reklamę poszczególnych koncernów, to kwoty przekazywane na rzecz sportu dzieci i młodzieży i tak okazują się podejrzanie niskie. Fundusz Zajęć Sportowych dla Uczniów zgodnie z ustawową regulacją jest zasilany z pieniędzy wydawanych przez producentów piwa na promocję. Według danych ministerstwa z 2022 r. w zajęciach tego rodzaju wzięło udział ponad 138 tysięcy dzieci, podczas gdy jeszcze w 2019 r. były to 174 tysiące.

Z danych dostarczonych przez pracownię Kantar wynika, że producenci piwa przeznaczają na wydatki związane z reklamą swoich produktów w samych tylko mediach (radio, telewizja, kino, prasa) średnio 650–680 milionów zł rocznie. Pozwalałoby to sądzić, że 10% takiej kwoty, czyli ok. 70 milionów zł, winno trafić na konto Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów. Powołując się na informację z Ministerstwa Sportu i Turystyki, „Dziennik Gazeta Prawna" podał, że w 2022 r. wpływy takie wyniosły ok. 24 milionów zł. To kwota wprawdzie nieznacznie wyższa niż w latach wcześniejszych (19,3 miliona zł w 2019 r., 18,8 miliona zł w 2020 r. i 19,6 miliona zł w 2021 r.), ale nadal stanowiąca zaledwie ok. 3%, a nie ustawowe 10%.

Pojawia się zatem wątpliwość, czy sytuacja taka oznacza, że podmioty zobowiązane nie wywiązują się z ustawowego obowiązku, czy może interpretacja przepisów sprawia, że jako podstawę obliczeń przyjmuje się jedynie część wydatków na reklamę w mediach, np. wyłącznie środki przeznaczane na emisję bez uwzględnienia pozostałych kosztów. Wobec tych niejasności proszę o doprecyzowanie, jak należy interpretować zapis zawarty w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, tj. art. 13^2, a co za tym idzie, czy istnieje szansa na pojawienie się klarownej wykładni, która usunęłaby cały szereg niejasności pojawiających się wokół rzeczonej kwestii.

Z wyrazami szacunku
Ewa Matecka